

دو دلی

عقل می گویدم بخیز و برو!
بیش از این خویش را خفیف مدار!
ترس گوید کجا روی؟ ترسو!
گوش بر گفتهٔ سخیف مدار!

روزها رفته پشت هم به شتاب
که در این هر دو گفته حیرانم!
گر بمانم اسیر زندانم
ور روم بی گمان پشیمانم!

خود ندانم چه بایدم کردن
رفتم بهتر است یا ماندن؟
خسته گشتم از این تردد رأی
زندگی نیست، هست جانکندن!

دوستان دوستان بگوئیدم
چارهٔ درد من کجاست کجاست؟
ماندم بهتر است یا رفتن؟
هر دو در پیش من بلاست بلاست!

رضا شاپوریان

سه شنبه ۱۶ ماه می ۲۰۰۰